

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Harmonia
Kierunek:	Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2012
Rok/Semestr:	I/2
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	Mazurek Mieczysław, ad. I st.
Forma zajęć:	konwersatorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	2,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 15,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 30,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 15,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	podstawowy
Wstępne wymagania:	Pogłębiona wiedza z zakresu zasad muzyki z wykorzystaniem materiału pierwszego semestru.
Metody dydaktyczne:	• ćwiczenia przedmiotowe • konsultacje • korekta prac • objaśnienie lub wyjaśnienie • pokaz • wykład konwersatoryjny
Zakres tematów:	1. Przewroty trójdźwięków • pierwszy przewrót trójdźwięku • łączenie trójdźwięków w stosunku kwinty i sekundy • powtarzanie akordu • tworzenie konstrukcji harmonicznego z użyciem trójdźwięków bez przewrotu i w pierwszym przewrocie • drugi przewrót trójdźwięku • konstrukcja harmonicznego z wykorzystaniem trójdźwięków bez przewrotu, w pierwszym przewrocie i w drugim przewrocie • harmonizowanie melodii z zastosowaniem przewrotów 2. Dominanta z podwójnym opóźnieniem 3. Kadencje • doskonała • wielka doskonała • oparte na skalach muzycznych np. eolska • rozszerzona z wykorzystaniem dominanty z podwójnym opóźnieniem 4. Ukośne brzmienie półtonu.
Forma oceniania:	• ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • końcowe zaliczenie pisemne • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • przegląd prac
Literatura:	1. Dobrowolski Andrzej, <i>Metodyka nauczania harmonii</i>, Kraków 1967 r. PWM 2. Sikorski Kazimierz, <i>Harmonia tom I</i>, Kraków 1984 r. PWM 3. Sikorski Kazimierz, <i>Harmonia. Zbiór ćwiczeń i przykładów</i>, Kraków 2002 r. PWM 4. Targosz Jacek, <i>Podstawy harmonii funkcyjnej</i>, Kraków 2004r. PWM 5. Wesołowski Franciszek, <i>Materiały do ćwiczeń harmoniczych</i>, Kraków 1992 r. PWM
Dodatkowe informacje:	Ćwiczenia z przedmiotu realizowane są w oparciu o oznaczenie funkcyjne, harmonizację melodii i realizację basu cyfrowanego.
Modułowe efekty kształcenia:	01 Zna teoretyczne i praktyczne zasady budowy akordów, sposoby łączenia oraz ich zależności funkcyjne w harmonice dur - moll 02 Zna sposoby harmonizacji melodii, piosenki, prostego utworu muzycznego z wykorzystaniem poznanych środków harmoniki funkcyjnej. 03 Zna i rozumie podstawowe zasady realizacji improwizacji wykorzystującej różne akordy, wzory połączeń i środki harmoniczne 04 Potrafi prawidłowo odczytać oraz interpretować przebieg harmonicznego oryginalnych tekstów nutowych. 05 Potrafi analizować oraz rozpoznawać słuchowo poznane akordy ujęte podstawowe wzory kadencji, progresji, konstrukcje, elementy planu harmonicznego istotne dla budowy formalnej utworów. 06 Potrafi tworzyć i realizować własne akompaniamenty instrumentalne w zakresie potrzebnym na zajęciach szkolnych i przedszkolnych z wykorzystaniem poznanych środków harmoniczych. 07 Postrzega prawidłowo interpretuje odmiennosć środków harmoniczych stosowanych w różnych epokach i stylach muzycznych. 08 Starannie realizuje zadania i opracowania muzyczne 09 Ma świadomosć przydatnosć zdobywanej wiedzy do realizacji innych działań muzycznych